

Помаранчева кудлата хмара

КУПИТИ

Батько Емми хворий. Після інсульту він плутає всі слова, і ніхто, крім доньки, його не розуміє. Емма вирішує зробити йому подарунок - мандрівку на Поділля, щоб побачити квітку, яка цвіте лише раз на п'ятдесят років. Подорож батька й доньки - це суміш печалі, сміху, горя, жалю, провини та любові. Саму історію розповідають миші, кроти, лелеки й буркотливі бобри, що зустрінуться по дорозі.

Щемка розповідь про те, як любити до останнього й відпускати.

«Помаранчева кудлата хмара» - п'єса, написана подільською говіркою.

*помаранчева
кудлата
хмара*

п'єса

*рустам
гаджієв*

віхОла

Рустам Гаджієв

Помаранчева кудлата хмара

П'єса

віхрла

Київ · 2024

УДК 821.161.2'06-3

Г13

Гаджієв Рустам

Г13 Помаранчева кудлата хмара / Рустам Гаджієв. — К. : Віхола, 2024. — 204 с. — (Серія «Худліт. Проза»).

ISBN 978-617-8178-56-7

Батько Емми хворий. Після інсульту він плутає всі слова, і ніхто, крім доньки, його не розуміє. Емма вирішує зробити йому подарунок — мандрівку на Поділля, щоб побачити квітку, яка цвіте лише раз на п'ятдесят років.

Подорож батька й доньки — це суміш печалі, сміху, горя, жалю, провини та любові. Саму історію розповідають миші, кроти, лелеки й буркотливі бобри, що зустрінуться по дорозі.

Щемка розповідь про те, як любити до останнього й відпускати.

УДК 821.161.2'06-3

Усі права застережено. Будь-яку частину цього видання в будь-якій формі та будь-яким способом без письмової згоди видавництва і правовласників відтворювати заборонено.

© Рустам Гаджієв, 2024

© Євгенія Олійник, обкладинка, ілюстрації, 2024

© ТОВ «Віхола», виключна ліцензія на видання, оригінал-макет, 2024

ЧАСТИНА ПЕРША

ДІЯ ПЕРША

СЦЕНА 1

ЇЖАЧИН, РАНОК ПОНЕДІЛКА 20 КВІТНЯ

На кухню заходить молодий їжак у піджаку й сорочці, застебнутій на останній гудзик. Він знімає піджак і вішає на гачок. Спершу розгладжує складки піджака, а згодом схожими рухами розпрямляє пишну бороду. Підходить до стільниці, бере до рук чашку й засипає туди якихось трав. Заливає трави окропом і ненароком проливає декілька крапель на стіл. Накривши чашку блюдцем, він береться рукавом витирати мокре. Далі підходить до телефона, прикріпленого до стіни, знімає слухавку й набирає номер. Чекає декілька гудків, але ніхто не відповідає. Їжак завершує виклик і намагається додзвонитися знову.

ЇЖАК

Христос воскрес.

По той бік телефона лелека знімає слухавку правою рукою. Він у білій сорочці, підтяжках (права спущена) і чорній краватці, на голові широкий кашкет із загнутими донизу краями.

ЛЕЛЕКА *(радісно, перекидає слухавку з правої в ліву)*

О, вітаю, Степане! Воістину воскрес.

СТЕПАН *(без емоцій)*

Допіру виїхали до вас.

ЛЕЛЕКА

Падку мій! Це погроза?

СТЕПАН *(здивовано)*

Шо?

ЛЕЛЕКА

Кажу, ви мені погрожуєте?

СТЕПАН

Нє.

ЛЕЛЕКА

Люблю мати справу з вашим колючим братом, але буду́ вдячний за деталі. Хто виїхав?

СТЕПАН

Штири. Наш і ще двоє. І ще крет з ними.

ЛЕЛЕКА *(посміхається)*

Кріт-провідник. Ви не вважаєте це іронічним?

СТЕПАН

Нє.

ЛЕЛЕКА

Добре. Нех їдуть. Зустрінем, як найдорожчих гостей.

СТЕПАН

І все зробите.

Пауза.

ЛЕЛЕКА

І все зробим.

СЦЕНА 2

МИШІВ, ДЕНЬ ПОНЕДІЛКА 13 КВІТНЯ

Тонкий дорослий миш стоїть перед дзеркалом удома. Він кудись повільно, але дуже ретельно збирається. Розчісує волосся, поправляє нагрудну хустку, зав'язує шнурки. Його одяг недорогий, але охайний та елегантний, на шиї — краватка-метелик. Максимально зосереджений, миш виходить із під'їзду у велике місто і, пройшовши десять хвилин швидким кроком, заходить до крамниці. Займає місце в черзі з декількох осіб. Чутно буденні фрази.

ПОКУПЕЦЬ № 1

Одну негазовану, будь ласка.

ПРОДАВЧИНЯ

Будь ласка.

ПОКУПЕЦЬ № 1 *(за мить)*

Дякую.

ЧИЯСЬ ДИТИНА

Ну ма-ам, ну купи. Ну одну-у!

Черга доходить до миша.

ПРОДАВЧИНЯ

Доброго дня. Слухаю вас.

МИШ

Мокрих жмень. Кірасири лижі?

ПРОДАВЧИНЯ *(витріщається)*

Вибачте?

МИШ *(вказує на щось за спиною продавчині)*

Лле лижі кірасира?

ПРОДАВЧИНЯ

Вибачте, я не розумію. Які лижі? У нас продуктовий.

За мишем утворюється черга, усі дослухаються до діалогу. Якись борсуки-підлітки гигають за спиною.

СТАРЕНЬКА ЛИСИЦЯ *(буркає собі під ніс)*

Понапиваються і життя не дають.

Миш нервується, але не полишає спроб.

МИШ *(вже голосніше)*

Кірасири! Кірасири лижі?!

ПРОДАВЧИНЯ *(роздратовано)*

Я вас чую! Не треба кричати, будь ласка. Я не розумію, що ви хочете.

Пауза. Раптом до крамниці вбігає молода миша.

МИША *(до миша)*

Тату!

(до продавчині)

Вибачте. Це мій батько. У нього... Вибачте за незручності. Ми підемо. Ходімо, тату.

Батько трохи засмучений через невдачу, але дозволяє себе відвести. Вони виходять на вулицю і йдуть додому.

ДОНЬКА

Ну тату. Ну ми ж домовлялись, що ти не виходитимеш без мене.

БАТЬКО *(схвально киває)*

З дому гнались. Оклигав мені.

Батько тепер уже й роздратований, і злий на себе, що не може самотужки навіть із дому вийти. Донька це зауважує й намагається відволікти батька розмовами про своє.

ДОНЬКА

Ем-м... Нічого. Я потім вийду і все куплю. Тільки зроблю домашню. Говорила з мамою, вона добре долетіла. Ввечері набере нас. Ти не голодний?

Батько показує, що ні. Вони заходять до під'їзду.

ДОНЬКА

Готую доповідь на дуже цікаву тему, я тобі потім покажу. Про компаративістику. Викладач сказав, що з таким фахівцем у родині, як ти, мені було б легше працювати над лексикографією. Та мені якось незручно. Ніби я нечесно граю, знаєш?

Вони вже вдома. Донька допомагає батькові зняти верхній одяг. Вони зустрічаються поглядами у великому дзеркалі в передпокої.

ДОНЬКА

Вибач за контроль, тату, але я пообіцяла мамі, що не залишатиму тебе ні на мить. (Усміхається.) І не змушуй мене казати: «Доки живеш під моїм дахом, живеш за моїми правилами».

Батько теж трохи втомлено усміхається. Вони проходять до вітальні.

ДОНЬКА

Добре! Будеш чай?

БАТЬКО *(киває)*

Бак.

ДОНЬКА *(йде на кухню)*

Чорний, з лимоном, без цукру. Я пам'ятаю.

Вона ставить чайник на плиту. Вмикає батькові програвача вінілів, дає йому великі навушники.

ДОНЬКА

Я тобі поставила трохи Чета Беджера. Послухаєш?

Вона дістає платівку, на якій написано «Chet Badger» і зображено медоїда в капелюсі й із трубою, і ставить її на програвач.

ДОНЬКА

Все, мене кілька годин немає. А потім щось подивимось. Ок?

БАТЬКО *(киває)*

Док.

Донька підходить до робочого столу, відкриває ноутбук і розставляє книжки — словники, підручники і т. ін. Потім вертається на кухню, бо свистить чайник. Вона заварює батькові чай і ставить на стіл перед ним чашку з написом «Best Dad in the Galaxy» і головою Дарта Вейдера. Заплющивши очі, батько зосереджено слухає музику й поміщує ложечкою чай. Робить це необережно, тож декілька крапель проливаються на стіл.

СЦЕНА 3

НИЖНІ НОРИ, ДЕНЬ ПОНЕДІЛКА 13 КВІТНЯ

Молодий кріт, одягнений у коротку куртку й сіру водолазку, йде додому сільською дорогою. Погода надворі сіра, подекуди видно калюжі. Кротові вдається обійти одну з калюж, але не вдається оминати іншу.

КРІТ *(роздратовано)*

Аямать!

Він струшує воду з черевика і, не виймаючи рук із кишень, іде далі. Зустрічає дорогою знайомого дорослого — дядька нутрію.

НУТРІЯ

Добрий день, Максик.

МАКС

Вітаю, дядьку Вуліян.

ДЯДЬКО УЛЯН

Цей, що ти там, як?

МАКС

Та дякую, непогано.

ДЯДЬКО УЛЯН

Від батьків ідеш?

МАКС

Тож да. Ходив оцево́.

ДЯДЬКО УЛЯН

По тобі часи можна звіряти.

МАКС

А ви до Софійки?

ДЯДЬКО УЛЯН

Угу, бо той тиждень не був, от зара' рішив сходити.

МАКС

А чо так, чо не ходили?

ДЯДЬКО УЛЯН

Та шось схопило мені крижі, тій мусив відлежатись. А це вже попустило трохи.

МАКС

Там слизько, то ходіт помалу. Дощів вже нема давно, але калабані ше по вуха.

ДЯДЬКО УЛЯН

Я акуратно.

МАКС

Угу, ну давайте.

Макс уже розвертається йти, але дядько Улян ще не договорив.

ДЯДЬКО УЛЯН

Ем-м... ти, цегой, знаєш шахи?

МАКС

Ше в школі шось вчив, а шо?

ДЯДЬКО УЛЯН

То заходь якось — пограєм, чуєш?

МАКС *(киває)*

Зайду, обов'язательно.

Макс відчиняє браму й заходить на подвір'я. Проходить крізь веранду вглиб хати, обережно заглядає в кімнату. Помітивши, що нікого

немає, повертається на веранду, знімає куртку й береться готувати їжу. Зауважує, що немає води, зітхає і йде до криниці. Набирає воду, повертається і ставить металевий черпак на плиту. Дістає продукти з холодильника, ставить тарілку на стіл. Раптом принохується. Помічає, як за вікном стелиться дим. Макс вимикає плиту, хапає куртку і виходить за браму. Стукає до сусідки.

МАКС *(кричить)*

Хазяйко-о!

Ніхто не виходить. Макс стукає ще раз.

МАКС *(кричить)*

Хазяйко-о!

Старенька кролиця в хустці виходить на вулицю й роззирається навкруги.

КРОЛИЦЯ

Тій чо ти репетуєш?

МАКС

Боже помагай вам, сусідка!

КРОЛИЦЯ

Чуєш чи не? Кажу, чо репетуєш, як сказився?

МАКС

Хтів спитати, чи у вас все файно. Капустина качественна минулого года була?

КРОЛИЦЯ

Все добре, не переживай.

МАКС

А самочувствіє як, не підводить? Вуха не болять?

КРОЛИЦЯ *(кривиться)*

Що ти мелеш?

МАКС

Кінець безкоштовного уривку. Щоби читати далі,
придбайте, будь ласка, повну версію книги.

КУПИТИ